

Pasilli 3/2018

LAITURIN
TRUKIT ↓

Petteri Karhula
-työsuojeluasiamies

Pasilli 3/2018

PAU Pasilan Osasto ry:n
jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2200 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
4	20.11.	19.12.
1/2019	21.1.	20.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen puheenjohtaja
Helena Aarnio
Jari Havunen
Isto Kuusisto
Ali Lampi
Jouko Luttinen
Jari Pellikka

Toimitusneuvoston jäsenten
sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@posti.com

**Kannen kuvassa:
Työsuojeluasiamies
Petteri Karhula trukinjossa
Helsingin postikeskuksen
vastaanotossa.
Trukin sininen valo varoittaa
jalankulkijoita lähestyvistä
ajoneuvosta.**

Kuvaaja Anne Kettunen

Hei postilaiset!

Kuuma kesä on takana ja se on tuntunut ja näkynyt myös työpaikoilla. Vaikka ilmastointilaitteet hurisevat ei niitä ole Suomessa mitoitettu pitämään rakennuksia viileinä pysyvää kuumaa säätä varten.

Lehtemme kuumat aiheet ovat sivuilla 16-17.

Itse kuulun samaan joukkoon kuin suurin osa suomalaisista. Mieluummin työskentelen ja pelaan biitsiäkin hieman alhaisemmissa lämpötilalukemissa.

Sote-ratkaisu sai lisääaikaa, mutta kevään eduskuntavaalit lähestyvät. Puoluekokoukset pidettiin ja ehdokkaat käyvät puhumassa kansalaisten keskuudessa turuilla ja toreilla kiihtyvään tahtiin kevättä kohden.

Nykyinen ja sitä edeltävä kokoomusvetoinen hallitus ovat kiristäneet kansalaisten ruuvia monin tavoin: lisänneet vuosityömäärää, korottaneet työntekijämaksuja, antaneet meille apteekkiomavastuut ja tehneet paljon monenlaisia leikkauksia.

Miten voimme estää sen, että seuraava hallitus ei toimisi samalla tavalla? Vääntöä käydään myös parhaillaan pienten ja keskisuurten yritysten irtisanomissuojasta ja siihen liittyvät työtaistelutoimetkin on aloitettu.

Haluamme kuulla mielipiteesi Pasilan osaston toiminnasta. Käy täyttämässä palautelomake etusivullamme, lähetä kirje tai laita sähköpostiviesti suoraan osastomme puheenjohtajalle Jari Pellikalle. Lisätietoja saat sivulla 11.

Mukavaa syksyn aikaa ja voimia työhön.

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

- Ay-aktiivimme Mikko Poutanen ansaitusti eläkkeelle s. 4
- Postin uusi slogan "Oranssi hymy" s. 6
- Työsuojeluasiamies Petteri Karhula esittelyssä s. 8-9
- Tuula Syrjäläinen kesäisissä tunnelmissa s. 12-13
- Miten me voimme vaikuttaa ympäristömme tilaan? s. 14-15
- Kesäduuniblues- tai raplaulun sanat s. 18-19

Pääkirjoitus

Pasilan kuulumisia

Päällimmäisenä toki mielessä lämmin ja varsin sopivan pituinen kesäloma.

Lajittelun osalta näytökset ovat alkamassa. Lajittelurytmiä jakelun ehdoilla ollaan pilotoimassa muun muassa perjantaijakelun ”kevennyksellä”. Se tarkoittaa sitä, että tavaraa on saatava lajiteltua viimeistään torstain jakelupäivälle jotta jakelun työajat perjantaisin pysyvät kohdallaan ja tasoitusvapaat voidaan pitää. Onko uudesta pilotista apua jaksamiseen, se jää nähtäväksi.

Hyvä asia on, että heinäkuussa sovittu jakeluhenkilöstön käyttö Postikeskuksessa tiistaisin ja lauantaisin toteutuu kokoaikaisia työvuoroja noudattaen.

Kerman kuorinta kirjeen osalta kiihtyy ja tavaraa siirtyy muille jakeluyhtiöille. Siihen päälle lasketaan vielä digitalisoinnin tuomat menetykset, niin ei pä kohtapuoliin tarvita näitä isoja Postikeskusrakennuksia.

Keskustelua käydään aika ajoin työnantajan määräämistä verkostopalaverista, lääkärin tutkimuksista ja siitä korvaako työnantaja esimerkiksi matkakuluja. Palaverissa käydään läpi työntekijän työkykyyn liittyviä asioita: muun muassa työstä selviytymisestä ylipäättään. Silloin hyvinä aikoina kun vielä sopiminen oli voimissaan, niin työnantajan kanssa oli sovittu Postikeskuksen osalta miten korvataan työntekijälle kyseiset käynnit. Nyt työnantaja on ilmoittanut, ettei se korvaa käyntejä lainkaan, kun asioita tehdään työntekijän parhaaksi. Kaunis ajatus kaikin puolin.

Tällä verkostopalaverilla ja tai työssä selviytymisen mallin kautta päästään hyvään lopputulokseen: että työntekijä jatkaa töitä niin siinä voittaa työntekijä ja kuinka ollakaan myös työnantaja. Matkakulut ja mahdolliset muut kulut ovat todella promillen tuhannesosan luokkaa näissä asioissa.

Työehtosopimuksessa oleva sairaanhoidon sopimus, joka on työnantajan kanssa sovittu, kertoo myös jotain siitä, miten asiassa tulee menetellä. Kun asia on omalla kohdallasi ajankohtainen, niin ilmoita käynnistä esimiehellesi, että hän laittaa muun muassa matkakulut maksuun. Jos näin ei tapahdu, kerro asiasta oman yksikkösi luottamusmiehelle niin katsotaan, miten asiassa edetään. Alla VVL-työehtosopimuksen pykälä.

Liite 6 sairaanhoito

10 § Lääkärintutkimukset

Työntekijä on velvollinen osallistumaan lakisääteisiin terveystarkastuksiin työhön sijoitettaessa tai työn kestäessä sekä osallistumaan työnantajan osoittamiin hänen työ- tai toimintakykynsä selvittämiseksi tarvittaviin lääkärintutkimuksiin. Hänelle korvataan tästä aiheutuneet ansionmenetykset ja matkakustannukset.

Jari Pellikka
puheenjohtaja, päaluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Postilainen 46 vuotta j - Mikko Poutanen

Armeijasta päästyään syksyllä 1973 Poutanen siirtyi ensin tullipostiin, josta muutaman viikon kuluttua löysi itsensä 10:n yökuljetusten trukki-hommista, mutta jo joulukuussa hän aloitti linjojen yökuljetukset välillä Kauhajoki-Vaasa.

Kyseiset linja-autot kuljettivat kaikenlaista postia ja tietysti matkustajia kyydissään. Tuota linjaa Poutanen ajoi kuusi vuotta. Silloin hän piti pienen tauon kuljetuksista siihen saakka kunnes eräältä linjakuskilta katkesi erittäin pahasti jalka. Tuolloin Poutanen päätyi Mikkelin linjalle ja tykkäsi vaihtelevista työvuoroista, kun kuljetuksissa tehtiin päivää ja yötä.

Työpäivät alkoivat varhain aamulla eli klo 4:15 ja päättyivät päivällä klo 15:30. Mikkelin linjalla aloitettiin työt päivällä yhden maissa ja lopettiin klo 18:20 ja välissä oltiin Mikkelissä neljä tuntia.

Kuljettajan työ oli monipuolista asiakaspalvelua, kun siellä oli postit, matkustajat ja Matkahuollon rahti kyydissä.

Pisin linja oli Kauhajoki-Vaasa, jota jatkoi toinen linja vielä siitä eteenpäin. Se oli 550 km päivittäin.

Tuohon aikaan postipaketilla ei ollut mitään nopeutta, se kulki ensimmäisen mahdollisen kuljetuksen määritelmällä ja homma toimi todella hyvin.

Silloin oli postiautoasemia ja ihmiset toivat matkan varrelta kyytiin rahtia, johon liimattiin toimintatavasta riippuen joko rahtilippu tai varakassan kanssa autopostimerkit. Työ sisälsi myös rahastajan homman. Autolinjoilla kuljettiin aikataulujen mukaan, eikä jumalatonta kiirettä koskaan ollut, paitsi jonkun verran sitten, jos autoon tuli rengasrikko. Sitä tapahtui kyllä tämän tästä, koska siihen aikaan kalusto ei ollut mitenkään hyvää tai kestävä.

Nelisen vuotta Poutanen ajoi myös kotimaan kirjelentoja lentokentälle, jossa itse purettiin ja lastattiin kuormat kesät talvet. Parhaimmillaan etelässä Helsingissäkin koettiin -35 asteen pakkaset ja pakkasen piti pintansa kolme viikkoa putkeen -30:ssa. Ilmasto vaikuttaa sittemmin lämmenneen kummasti!

Risuja ja ruusuja

Postin suurimmat muutokset käynnistyivät kun työnantaja alkoi myydä omia toimintojaan pois. Postilla oli sitä ennen oma siivous, autovarikko ja korjaamo Postintaival 5:ssä sekä arvokuljetukset. Korjaamalla hoidettiin kaikenlainen autojen korjaus, huollot, kolarikorjaukset ja autojen maalaukset. Näin syntyi suurin piirten 90-luvun puolivälissä Raskone, kun Posti liikelaitostettiin ja yhtiöitettiin.

Mikko Poutanen lähdössä viimeistä kertaa Helsingin Postikeskuksesta.

Poutanen Mikko on ollut Postissa monelle tuttu symppis, mutta nyt oli hänen vuoronsa siirtyä eläkkeelle. Hän ehti nähdä ja tehdä kaikenlaista Postin työtä uransa aikana.

Parasta aikaa Postissa oli Poutanen mielestä 70-luvun puolivälistä 20 vuotta eteenpäin. Ilmapiiri oli ihan toisenlainen kuin nykyään ja töihin oli oikeasti kiva tulla.

Poutanen aloitti Postissa kesätyön jakelussa 16-vuotiaana, mutta teki sen verran hyvän vaikutuksen työnjohtoon, että töitä oli tarjolla lisää heti kesäpestin jälkeen. Elettiin vuotta 1972 ja siihen aikaan vakituinen työpaikka Postissa ei irronnut, ennen kuin Postiopisto oli käyty, joten hän suoritti sen neljä vuotta myöhemmin.

Armeijan Poutanen oli käynyt siinä välissä ja työpaikka Postissa oli jo selvä juttu. Ylipostimiehen viran hän sai kuitenkin vasta kun työuraa oli takana 16 vuotta. Hän oli vain ollut sellaisilla paikoilla, joissa ei ollut virkoja avoinna yhtään aiemmin.

Virkamiesaikana loman tuuraaminen tapahtui siten, että joku alempitasoinen tuli hoitamaan määräyskirjalla jonkun virkaa, mikä näkyi sitten palkassa. Virkoja ketjutettiin siten, että joku yleensä vain soitettiin ylitöihin hoitamaan toisen virka ja työt tehtiin sitten koko porukan kesken.

a ja 5 kuukautta

Toimipaikkojen lakkauttaminen oli raju tempaus, kun käsittelyyn alkoi tulla tavaraa paljon «raaempana», mikä lisäsi paljon töitä. Samalla se vaati käsittelyn työntekijöiltä huomattavasti enemmän tuotetunemusta, enemmän erilaisten koneiden käyttöä ja piti yleensäkin tietää mikä oli mitäkin.

Poutanen uskoo Postin yhtiöittämisen yhä jatkuvan, kilpailutilanne pakottaa siihen, eikä hänellä ole lujaa luottamusta Postin johdon ratkaisuihin. Hän sanoo häpeävänsä Postin julkisuuteen laukomia höpötyksiä postin kulun ongelmista, mitä selitetään konerikoilla ja akuuteilla sairaslomabuumeilla. Työnopastuskin on hänen mielestään nykyään hunningolla, eikä työntekijöihin panosteta enää.

Postiopiston lakkauttamista on kovasti surtu. Ennen siellä käytyä seitsemän viikon opintoja ei ollut mitään asiaa hakea virkaa. Siellä koulutettiin Postin ammattilaisia, jotka osasivat kaikki postipaikatkin ulkoa, ennen kuin postinumerot otettiin käyttöön.

Poutanen ei koskaan kaivannut toiselle alalle, kun sai kiertää Suomea ja nähdä eri paikkoja. Työ oli samaan aikaan mielenkiintoista ja haastavaa. Itsekin kokeneena edunvalvojana Poutanen sanoo työsuojelun saaneen paljon hyvää kehitystä työpaikoilla aikaan. Häntä harmittaa kovasti, ettei nykyään töissä pystytä pitämään kiinni palvelutasosta kovasta halusta huolimatta.

Suurin virhe tapahtui, kun tiistain jakelu lakkautettiin. Se tekee hallaa sanomalehdillekin, kun kerralla jaetaan neljän tai viiden päivän lehdet keskiviikkona.

Työnantajan selitykset harmittavat erityisesti, kun kaikki selitetään digitalisoinnilla. Kuluttajat ovat kuitenkin alkaneet perua lehtitilauksiaan siitä syystä, etteivät vanhat uutiset ole tilaushinnan arvoisia.

Poutasella on kaiken kaikkiaan paljon hyviä muistoja ja hän kaippaa sitä hyvää porukkaa, joka Postissa vielä vuosia sitten oli. Moni on jo kuollutkin, mutta muistoissa he kaikki ovat tallessa.

Viimeisenä työpäivänään Poutasen Mikolla oli Kiky-lyhennys. Hänen lähtiessään töistä sydämessä oli viistänyt tyhjä tunne, kun kaverit jäivät sinne sorvin ääreen ja hän lähti; viimeisen kerran. Viimeistään kotona tippakin tuli silmään, niin kipeää se teki.

Onneksi hänellä on tiedossa mökkielämää kauniissa maisemissa ja reissailua. Kalamies hän on myös ja venekin löytyy, joten tuskin eläkeläisellä aika käy pitkäksi.

Helena Aarnio, Loke

**Sydämellinen kiitos
työkavereille muistamisesta
siirtyessäni sivuun
työelämästä!**

**Jäin kaipaamaan ilolla
useita ay-kavereita, vuosien
varrelta kertyneitä ystäviä,
työkavereita ja hyviä esimiehiä
heitä tässä nimeämättä.
Vuosien varrella olen
huomannut esimiesten
joutuneen vaihtoon jos he ovat
olleet liian läheisiä duunarien
kanssa.**

**Luin kotiin päästyäni
onnittelukortin nimilistaa
haikeudella ja palautin kasvot
mieleeni.
Pitää totuudella sanoa, että
silmänurkka kastui.**

**Vielä kerran suurkiitos,
hymyillään kun tavataan,
muistelen teitä lämmöllä.**

**Mikko Poutanen
EVP Pokkilainen**

Jouko Luttinen onnitteli Mikko Poutasta osaston puolesta hänen viimeisenä työpäivänään.

Oranssi hymy

Suomen Yrittäjien toimitusjohtaja Mikael Pentikäinen kirjoitti blogissaan 1.2.2018 otsikolla: Työmarkkinoille täysremontti. Hän vaatii lakisäateistä toisin sopimisen oikeutta. Suora lainaus: ”Se vahvistaa henkilöstöedustusta ja tarjoaa sopimisen malleja, jotka aidosti sopivat erilaisiin yrityksiin. Se ei tarjoa väkisin vasenta kenkää - luottamusjärjestelmää - oikeaan jalkaan.”

Ei selviä, missä ovat ne Pentikäisen perusteet väitteelleen, että se vahvistaisi henkilöstöedustusta. Minä voisin yhtä hyvin väittää, että kävisi juuri päinvastoin. Kuka takaisi, ettei siitä muodostuisi sanelupolitiikkaa?

Oletteko pohtineet, mitä siitä seuraisi, jos luottamushenkilöjärjestelmä vähitellen murenisi? Siinä voisi mennä pesuveden mukana myös työsuojeluorganisaatio. Ketä nimittäin enää kiinnostaisi autoritäärisessä ja vähitellen apaattiseksi muuttuvassa työyhteisössä puskea tuulimyllyjä vastaan ja vaatia työturvallisuuslakiin liittyviä asioita kun se jo nyt on tavattoman hidasta, vaikka työsuojelu- ja luottamushenkilöt ovat tukeneet toistensa työtä?

Luulenpa, että työnantaja tekisi turvallisuuskävelyt ja riskikartoitukset ihan yksinään. Myös kulujen vähentäminen houkuttelisi kun pukki olisi kaalimaan vartijana. Hyvin pian voisi unohtua lause, että työsuojeluun satsattu euro tulee kaksinkertaisena takaisin.

Mutta silti hymyiltäisiin, koska asioiden ilmoitettaisiin olevan hyvin, vaikka sitä oranssia hymyä. Työpaikan seinälle on nimittäin ilmestynyt julisteita, jotka kuuluttavat oranssia palvelulupaustamme. Nyt on yhteisille arvoille löydetty sitten yhteinen väri, jota maastoutetaan. Ylipäänsä värin omiminen jonkin toiminnan symboliksi voi olla haasteellista, koska selkeitä värejä on vain rajallinen määrä, ja ne ovat suurimmaksi osaksi jo poliittisten puolueiden käytössä.

Mitä teille tulee oranssista mieleen? Minulle tulee appelsiinin lisäksi Agent Orange. Tämä sitouttaminen, vaikkakin sitten värillä, on työnantajan lemmikkiaihe.

No on siellä seinällä muutakin: Ulkomaan postin pelisäännöt. Yksi lause kiinnitti huomioni: ”Työpisteet tiptop-kuntoon vuoron lopuksi.” Erilaisia siisteyskampanjoita on ollut vuosien aikana, mutta nyt hoidetaan asia kuntoon yhdellä lauseella. Esimiesten vastuusta ei tässä puhuta, vaikka edelleen jää esimerkiksi pursuavia energiajäsäiliöitä tyhjentämättä, ohjeista huolimatta. Jos nyt työpisteet sitten kuntoon saataisiinkin, olisi työnantajan muistettava myös sosiaalitulojen kunto.

Kyllähän se yhteinen siivoustuokio sitouttaa porukkaa, mutta noin yleisesti ja ilman värejä sen tekee vuorotyö. Tai on kyllä toinenkin: osakkuus, mutta toistaiseksi meitä ei ole pyydetty yrityksen vähemmistöosakkaiksi.

Vuorotyö nimittäin pirstaloi vapaa-ajan ja muuttaa sen taisteluksi ajankäytöstä. Pahin perhe-elämän tuhoaja on pelkkä iltatyö. Se etäännyttää päivärytmiläisistä ja säännöllisestä harrastus- ja yhdistystoiminnasta. Se synnyttää yksinäisiä ihmisiä mentäessä kohti vanhuutta. Voisi sanoa, että siellä ongelma, missä vuorotyö. Työntekijä uhraa elämästään valtavan siivun.

En väitä tässä yhteydessä, etteikö vuorotyö sopisi joillekin. Totta kai kysymys on valinnoista, mutta monien kohdalla ajaututaan elämäntilanteisiin, joista irtipääsy aiheuttaa vaikeuksia. Jos ikää on kertynyt, voi elämänmuutoksen teko olla mahdotonta. Siksi tuntuukin pahalta kuunnella niitä ”tietäväisiä”, jotka sanovat, että missään ei ole pakko olla, aina voi vapaasti lähteä. En kuitenkaan jaksan näin vanhana tästä asiasta kiistellä, koska se menee työyhteisökeskusteluissa samaan laariin kuin politiikka, musiikki, TV ja elokuvat. Näistä syntyy aina kiistaa.

Ehkä jotkut haluavat niin tehdä, koska heillä on taka-ajatus. Jonkinlainen taka-ajatus se on Pentikäiselläkin, ei ehkä oranssia hymyä, mutta hauskaa hänellä näyttää olevan.

Risto Järvenpää
työsuojeluasiamies, Ulk Siipitie

TUNTEMATON KENTTÄPOSTIMIES • OSA II

Joustavuus- ja ketteryyshankkeita

Postissa puhutaan voimakkaasti ketteryydestä ja siitä, että asioita hoidetaan joustavasti. Varmaankin näin, kun työnantaja saa hyödyn itselleen. Joustavuus on hyvin yksipuolista.

Helsingin postikeskuksen työpaikkojen ja eri osastojen luottamusmiesorganisaationeuvottelut eivät ole kuitenkaan edistyneet yhtään mihinkään. Neuvottelut on aloitettu viime talvena. Työnantaja on esittänyt kolmea luottamusmiesaluetta, eli yhtä luottamusmiestä työvuoroa kohti; aamu-ilta-yö.

Tällä hetkellä postikeskuksessa on kahdeksan luottamusmiestä ja pääluottamusmies sekä henkilöstöä lähes 800, joten tarvetta edunvalvonnalle on todella paljon. Kyseinen kolmen luottamusmiehen valitseminen ei tule kuuloonkaan. Ehdokasasettelut tullaan käynnistämään vanhaan organisaatioon syyskuun aikana.

Erimielisyyksiä

Erimielisyysneuvotteluja on käyty muun muassa irtisanomisista sekä turvaliivien ja -jalkineiden vaihtopaikoista. Onko turvavarusteiden vaihto työaika vai ei? Säilytääkö liivit ja jalkineet pukukaapeissa vai ei? Työnantaja ei näytä itsekään tietävän mikä on käytäntö. Alun perin ohjeistus oli, että säilytys on ainoastaan

pukukaapeissa. Ilmoitimme, että se on sitten työaika, kun siirtymät pukukaapeilta ovat varsin pitkät.

Tämän jälkeen työnantaja muutti ohjeistusta ja nyt niitä turvavälineitä roikkuu työpaikkojen naulakoissa ja milloin missäkin. Asia on erimielisenä edennyt PAUn ja Paltan välisiin neuvotteluihin ja asia voi hyvinkin mennä tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Postikeskuksessa toimivan Ulkomaan postin kirjelaittelun taukoriita voitettiin käräjäoikeudessa. Käräjäoikeus vahvisti, että taukokäytäntö on vakiintunut työsopimuksen ehtoa vastaavaksi ehdoksi, jota työnantaja ei voi yksipuolisesti muuttaa. Kantajilla on oikeus viiden minuutin taukokäytäntöön. Työnantaja ei edelleenkään suostu antamaan taukoa ja valittanee tuomiosta. Asiassa on kysymys muutamasta työntekijästä, joille tauko kuuluu.

Kaiken kaikkiaan yhteistoiminta työpaikoilla ei toimi eikä työntekijöiden ja edunvalvojen mielipiteitä oteta huomioon. Kuunteluoppilaitako? Työnantaja haluaa uudistua ja säästää jatkuvalla muutoksella.

Jari Pellikka
pääluottamusmies

Haastattelupäivänä Posti tarjosi kakkukahvit 380-vuotispäivänsä kunniaksi. Petteri Karhula syö Ruokala Eväsrepussa kolme kertaa viikossa.

Petteri Karhulan arkeen kuuluu trukilla ajoa, työsuojeluasioiden hoitoa, osaston nettisivujen teknisenä tukena toimimista ja pyöräilyä.

Sain tutulta silloisen tuotantopäällikön numeron, soitin ja kysyin töitä. Soiton jälkeen jouluna 2003 Petteri Karhula tuli postiin töihin ensimmäistä kertaa vastaanoton laiturille. Pesti oli kaksi kuukautta ja häntä harmitti kun ei voinut jatkaa töitä Postissa pidempään sillä kertaa.

Vuoden päästä keväällä hän tuli kesäapulaiseksi vastaanoton hienoselvitykseen, pyysi jatkoa ja sai jäädä taloon. 2005 Karhula solmi vakituisen osa-aikaisen työsopimuksen, joka muutettiin vuotta myöhemmin kokoaikaiseksi.

Vastaanoton laiturin työssä ajetaan trukeilla, puretaan ja lastataan rekoja sekä lajitellaan ja esiselvitetään

Vastaanoton työt rulaa

sekalaisia rullakoita.

- Ollaan hitsauduttu hyvin yhteen, työssä tehdään paljon pari- ja tiimityötä. Porukka on mukavaa ja viihdyn hyvin. Meillä ei myöskään ole ollut paljoa vaihtuvuutta työntekijöissä.

- 2006 suoritin Roclien eli lavansiirtovaunujen trukkikurssin. Kolme vuotta myöhemmin

sain siirron karkeaselvityksestä laiturille jolloin kävin vastapainotrukkikurssin, minkä jälkeen olen viihtynyt trukkihommissa.

Karhulan työura on jatkunut vastaanotossa tähän päivään asti armeija-aikaa lukuun ottamatta. Hän viivähti Kouvolassa, Vekarajärvellä pioneerina purkamassa ja räjäyttämässä miinoja puolen vuoden ajan.

2010 alkoivat Yt-neuvottelut ja niitä on sen jälkeen ollut paljon Helsingin Postikeskuksessa.

- Vähennykset ovat tapahtuneet kuitenkin enimmäkseen eläköitymisten kautta.

Työsuojeluasioihin vaikuttaminen kiinnostaa

- Pölyn määrä on aika ongelma. Sitä tulee papereista, trukkien renkaista, puulavoista ja etenkin peräkäräryistä. Keväällä pölyyää koko piha, kun rekat jauhavat hiekoituspölyn tomuksi. Itselleni aiheuttaa

ongelmia myös siitepöly laiturilla työskentelyssä.

Työnantaja tarjoaakin hengitysmaskeja ja tuubihuveja jokaiselle pölysuojaksi.

- Lämpötila on yksi iso juttu tuolla laiturilla ja muuallakin, esimerkiksi Erityispalveluiden ”putkessa” ja koko 2. kerroksen tasolla, lämpöhän nousee ylöspäin. Ongelmia on ollut myös selvityksessä, manuaalisessa lajittelussa sekä useissa muissakin tiloissa ja paikoissa. Tämä kesähän nyt oli aika haastava lämpötilojen puolesta. Tuulettimia on onneksi saatu lisää.

- Ehdotin, että saisimme kalvoitukset vastaanoton puolen kattoikkunoihin, kun aurinko kuumensi laituria ja myös häikäisi trukilla ajaessa. Keväällä 2017 ne sitten saatiin. Karhula on iloinen siitä, että sai asian onnistumaan yhdessä työsuojeluvaltuutettu Tuula Syrjäläisen kanssa.

”Kovaa ajoa!”

Talvella on vetoa koko talossa, niin myös vastaanotossa.

- Kylmä ilma tulee laiturin ovista, kun niitä on pakko pitää auki silloin kun rekat tuovat tavaraa taloon. Siihen on vähän vaikea päästä vaikuttamaan.

Trukinkuljettaja haluttiin työsuojeluasiamieheksi

Karhula aloitti työsuojeluasiamiehenä 2015 kun silloinen työsuojeluvaltuutettu Eija Heikkilä halusi jonkun vastaanoton trukinkuljettajan siihen. Työkaverit ehdottivat häntä siihen ensin puolikkaaksi kaudeksi eläkkeelle jääneen työntekijän sijaiseksi.

- Alku meni ihmetellessä, kun työstä ei ole sen kummemmin ohjeita olemassa. Sain ainakin lievän vaikutusmahdollisuuden

saavat vuodesta toiseen

palautteen eteenpäin viemiseen
ylöspäin. Teen kuukausittain
turvallisuuhavaintokoosteen ja
siihen on minulla varattu aikaa.
Olen myös tehnyt sovitusti erilaisia
ohjeita, esimerkiksi Roclan akun
vaihtamisen työohjeet, jotka ovat
akkulataamon seinällä.

Työturvallisuutta
käsitellään vastaanoton
viikkopalaverissa joka kerta.

- Tiedon kulussa on
Postikeskuksessa ollut
ongelmia, mutta se on
nykyään parantunut
uuden päällikön myötä.
Palaveriin tuodaan
tuotantotilastojen lisäksi
työsuojeluvaltuutetun
tuottamaa materiaalia ja
turvavartti on joka viikko.
- Vastaanotossa on nyt
ollut yli 270 päivää ilman
työtapaturmia. Kun 300
päivää tulee täyteen, on aika
juoda kakkukahvit.

Petteri Karhula on jo
saavutettuun lukemaan
erittäin tyytyväinen.
Hän kannustaa työntekijöitä
ottamaan yhteyttä
työsuojeluun liittyvissä
tarpeissa.

- Jos jollakin on
työsuojeluasiaa voi hyvin
tulla nykimään minua
hihasta. Ja muistakaa,
että työni sisältää
vaitiolovelvollisuuden.

Anne Kettunen

Petteri Karhula

Ikä: 32 v

Syntymäpaikka: Helsinki

Asuinpaikka: Helsinki, Pitäjänmäki

**Harrastukset: pyöräily
kitaran ”soitto”**

Petteri Laurila pyöräilee kaikki matkansa. Kilometrejä kertyy mittariin
vuoden aikana noin 2000.

Viisautta Voutilan malliin vol. 69

Ilmastonmuutos on nyt. Mennyt kesä oli yksi kuumimmista kesistä aikoihin. Saimme nauttia tai kärsiä pitkään jatkuneista helteistä niin töissä kuin lomillakin. Itse en pidä niistä, mutta suon tämän nautinnon kaikille niille, joita ilmat hellivät.

Nyt on kuitenkin aika taas kääntää katseet syksyyn ja tässä jutussani otan kantaa sovitteluihin. Osa edunvalvojen hankalimmista jutuista ovat ristiriitatilanteet: joko työntekijöiden tai työntekijän ja esimiehen välillä. Silloin kun riita on mennyt liian pitkälle tarvitaan siinä työsuojeluvaltuutettua tai luottamusmiestä. Pitkän urani aikana olen nähnyt monenlaista kärhämää työpaikalla ja olen oppinut, että joskus riita voi puhdistaa ilmapiiriä ja joskus taas pahentaa tilannetta.

Miten sitten konfliktia pitää lähestyä edunvalvonnan kannalta? Ensiksi pyrin aina kartoittamaan mitä riita koski. Toiseksi pyrin selvittämään onko mahdollista sovittaa erimielisyyttä ja jos ei niin ainakin osapuolille on annettu mahdollisuus sopia riita. Usein vetoan osapuoliin siten, että tässä maailmassa ei ole muuta järkevää keinoa sovittaa riitoja kuin puhua asiat halki. Jos joku tietää paremman tavan, niin toivon, että jakaa sen muillekin.

Hyvin usein ei ole hedelmällistä lähteä sovittelemaan asiaa tuoreeltaan kun tunteet ovat pinnassa; pahimmillaan sovittelu menee huutamiseksi ja toisen nujertamiseksi. Olen usein pohtinut mikä on huutamisen funktio? Mikäpä muukaan kuin toisen nujertaminen. Tärkeintä sovitteluissa on toisen kuunteleminen ja asettuminen hänen saappaisiinsa. Ymmärrys lisää sovintoa. Joskus kuitenkin on tilanteita jolloin osapuolet valitsevat murjottamisen sovinnon sijaan. Mielestäni tällainen käytös ei auta ketään.

Olen usein pohtinut, että olemmeko me työpaikallamme kyllin rohkeita sopimaan erimielisyyksiämme. Rohkeutta melkein kaikilta tuntuu löytyvän sanoa pahasti, mutta anteeksi pyytäminen ja antaminen vaatii jo hyvin usein sankaritekoja. Jos keneltä tahansa kysyisi, niin kaikki toivovat muille pelkkää hyvää, mutta valitettavan usein törmään tilanteisiin, joissa hyvä ja paha tahto ovat ristiriidassa.

Kuten kirjoitin niin eivät kaikki konfliktit ole turhia. Joskus riita puhdistaa ilmaa terveellisellä tavalla vaikka se ei juuri sillä hetkellä siltä tuntuisikaan. Väitän, että niin Logistiikkakeskuksessa kuin Ulkomaan postissakin suurin syy konfliktien syntyyn on väärinymmärrys, tai jopa tahallinen väärinymmärrys. Olen törmännyt tapauksiin, joissa intetään mustaa valkoiseksi tai tulkitaan tahallisesti toisen toiminta tai toimimattomuus väärin.

On harmillista käydä korjaamassa näitä virheitä, erityisesti työnantajan puolesta.

Löysin sinisen hetkeni

Olen kirjoittanut tämän lehden palstoilla paljon masennuksestani ja masennuksesta yleensä. Tahdon tässä jutussani kertoa yhdestä suuresta terapiassani tulleesta oivalluksesta, joka on tuonut rauhaa mieleeni.

Mielikuvaharjoituksissa olen kuvitellut itseni rauhalliseen ja turvalliseen paikkaan. Minulle se paikka on öinen merenranta, johon kuu paistaa. Hiljainen ja rauhallinen musiikki kuuluu jostakin kaukaa. Kuu valaisee ulapan ja aallot, jotka soljuvat hiljaa rannalle. Jotta pääsen sisään tähän mielikuvaan laitan kuulokkeet korvilleni ja valitsen YouTubea Relaxing music.

Otan hyvän asennon, suljen silmäni ja hengitän syvään. Harjoittelun myötä olen löytänyt mielestäni tilan, joka on rauhan tyyssija ilman turhia pelkoja ja huolia.

Mutta kuten aina mikään harjoitus ei yksinään poista masennusta vaan olen niin sanottu kausimasentuja. On hetkiä jolloin pulppuan iloa ja myötätuntoa ympäristööni. Vastakohtana on aikoja jolloin en näe tulevaisuutta ja koen olevani yksinäisin ihminen koko maailmassa. Se, että olen oppinut rauhallisuuteen on kuitenkin merkittävä askel masennukseni hoidossa.

Hyvä uutinen on myös ollut se, että olen pystynyt terapiani myötä pienentämään lääkitystäni ilman suurempaa masennuspuuskaa.

Terapiassa olemme käyneet paljon läpi myös vanhoja opittuja tapoja. Esimerkiksi jos olen lapsuudessani oppinut reagoimaan negatiivisiin asioihin vaikkapa masentumalla, niin tämä tapa istuu yhä minussa. Ylipäätään meillä kaikilla on opittuja tapoja, joihin me harvoin kiinnitämme huomiota.

Masennus ja sen hoito on opettanut minua näkemään näitä tapoja, joita minulla on ollut lapsuudestani asti. Yhtenä lapsuuteni syvimpänä traumaattisena kokemuksena on ollut joutua koulukiusaamisen uhriksi.

Maailma ei ole valitettavasti paljoakaan muuttunut niistä ajoista kun itse kävin koulua.

Kuitenkin olen oppinut ammentamaan voimaa myös arjesta ja tahdon tämän lehden välityksellä kiittää teitä kaikkia. Kirjoittaminen on terapeutista. Te ihmiset ilahdutatte päivääni, kuten myös kaunis keli ulkona sekä kissat ja koirat. Ohimenevän ystävän hymy jää mieleeni. Kahvihetki ystäväni kanssa ilahduttaa. Kaikki nämä ovat arkiselta kuulostavia asioita mutta minä näen ne ja arvostan niitä ohikiitäviä hetkiä, joita saan elämässäni. Kiitos.

Jouni Kaiponen

työsuojeluvaltuutettu, Loke ja Ulk

PASILAN OSASTON KYSELY JÄSENISTÖLLE

Ammattiosaston toimikunta pyytää jäsenistöltä palautetta edunvalvonnasta Helsingin postikeskuksen, Logistiikkakeskuksen, Siipitien ulkomaantuotannon ja "Veturitien" työntekijöiltä.

Jos sinulla on kehitysehdotuksia, haluat antaa risuja tai ruusuja luottamusmiesten toiminnasta tai muista edunvalvontaan liittyvistä asioista niin nyt on siihen hyvä tilaisuus.

Voit täyttää etusivumme linkistä palautelomakkeen nimellä tai ilman osoitteessa www.pasilanosasto.pau.fi,

tai lähettää palautetta kirjeltse anonyyminä osoitteella:

**PAU Pasilan osasto
PL 925, Postintalval 9
00231 HELSINKI**

tai sähköpostilla jarl.pellikka@posti.com

**Jari Pellikka
puheenjohtaja
Pasilan osasto**

Vastanneiden kesken arvotaan 5 osaston läppärilaukkua, jota voi käyttää myös reppuna! (max 15" näytöllä)

VOI MIKÄ KESÄ!

Oliko kaikilla hyvä kesä? Itse en voi valittaa ainakaan säistä vaikka välillä tukalalta tuntuikin. Olen nauttinut ja tuskaillut etsien mitä kevyttä vaatetta kaapista löytäisin pärjätäkseni. Kesävaatevalikoimaa ei ole tarvinnut paljoa menneinä kesinä miettiä.

No, jotain löytyi vaikka ei sitä, mitä olisin halunnut ja olin auttamattomasti myöhässä kesävaateostosten kanssa. Joka paikassa valikoima oli mitä oli varsinkin kun en ihan pienempiin kokoihin oikein mahdu. Sillä mentiin mitä oli.

Kesäkuu oli itselleni ikimuistoinen. Olimme poikani perheen kanssa suunnitelleet matkaa Espanjan Benidormiin, jossa hänen espanjalainen mummonsasuu. Tarkoitus oli yllättää Abuela-mummo ja viedä näyttille ensimmäinen lapsenlapsen lapsi. Voi sitä kyyneleiden määrää ja halauksia suukkoineen, niin kuin Espanjassa on tapana. Kyllä minullekin tippa tuli silmään, sen verran herkkä tilanne oli. Muuten arvatkaapa oliko siellä lämmin, kyllä vain, vaikka heillä ei kesä ollut edes alkanut vielä. Matka meni hyvin ja haikein mielin tulimme takaisin.

Lomakin loppuu joskus ja palasin töihin lämpimin tunnelmin juhannuksen jälkeen. Mieli hyvänä tietäen, että kesää ja kesälomaa on vielä jäljellä. Ja kyllä sen huomasi, että osa työntekijöistä oli jäänyt lomille juhannuksen jälkeen hyvällä säällä. Ei ollut yllätys varmaan kenellekään miten kuumat olosuhteet olivat monissa työpisteissä. Yhteydenottoja tuli jonkin verran ja niistä vein viestiä eteenpäin.

Lämpömittareita ei ollut riittävästi, eikä kaikilla työpisteillä tuulettimiakaan. Siellä missä oli tuulettimia löysivät ne aina uuden paikan joltakin toiselta työpisteeltä ilmaa viilentämään tai lähinnä ilmaa kierrättämään, koska lämmintä oli ja tuulettimia aivan liian vähän. Niitä sitten etsittiin joka paikasta eri vuoroissa.

Työnjohto ei saanut tilattua tuulettimia lisää kun ne olivat loppuneet joka kaupasta. Vaikka tiedossa on meidän kesän ja talven lämpöolosuhteet niin näin lämpimään kesään ei kukaan osannut varautua. Jos tällainen ilmaston lämpeneminen jatkuu edelleen, tulee siihen kyllä meidän työpaikalla tulevana kesänä varautua.

Tehokkaampaa ilmastointia raskaan hallin puolelle tuskin on mahdollista enää saada, kunnollisia ja turvallisia tuulettimia kylläkin. Raskaan hallissa työskentelevät ovat oppineet vuosien varrella huomaamaan, että siellä tämä ongelma on ollut aina. Onneksi myös esimiehet tietävät tämän, helletaukoja sai pitää ja niitä myös pidettiin. En ainakaan kuullut, että näin ei olisi ollut.

Kuva Tuula Syrjäläinen

Lämpöolot meillä raskaalla olivat tukalat mutta jotenkuten siedettävät verrattuna monien muiden työpaikkojen olosuhteisiin. Huomaatte varmaan, että en edes mainitse muita työpisteitä, joissa on lajittelukoneita tai on joskus ollut, sillä niissä lämpötilat olivat sopivia. Jokainen voi miettiä miksi näin on.

Töitä meillä riitti kaikille, jotka eivät lomiaan pitäneet kesällä jopa niin, että koimme uupumusta resurssien vähyden takia. Kaikki työ kuormitti pientä porukkaa varsinkin kun pitkä hellejakso rasittaa elimistöä ja kun se jatkuu pitkään, se myös estää palautumisen öisin: työntekijät väsyvät. Siltikään työntekijät eivät ihan helposti valita. Oletettiinko, että meillä ei olisi postia vai kokeiltiinko sitä, että mihin työntekijät jaksavat venyä.

Esimerkiksi trukinkuljettajia ei ollut riittävästi ja tämä varmasti näkyi kun tavara ei liikkunut osastoille niin nopeasti kuin yleensä. No työnjohto voi olla eri mieltä, mutta kuuntelen työntekijöitä ja toki monta mielipidettä tästäkin varmasti on. Pidin loput lomat tältä vuodelta mökkeillen aivan ihanassa helteessä elokuussa. Kaikki mitä olin suunnitellut tekeväni ei ihan onnistunut juuri helteestä johtuen. Elimistö kuormittui ja vähän väliä piti mennä viileään. Tuli huomattua miten tarpeellinen ja järkevä hankita ilmalämpöpumppu oli toissa vuonna.

Kuumuus kiusasi myös iäkkäitä ja on todettukin, että ikä kasvattaa kuumuuden riskejä. Tästä syystä haimme myös äitini mökille sillä hänen kotonaan lämpötila pyöri 32 asteessa. Ei häntä sitten paljoa ulkona näkynytäkään, mutta hyvä näin. Toivottavasti näitä hienoja kesä on jatkossakin, mutta öisin voisi vähän sataa.

Marjoja ei paljon tullut pensaisiin ja annoin mustarastapesueen popsia ne parempiin tarpeisiin. Tulihan niille aamuisin juteltua kun poikaset tulivat aivan lähelle. Joku voisi luulla jos olisi nähnyt, että olen ollut vähän liian kauan lämpimissä oloissa, kun linnuille juttelen.

Sateet ja kanttarellien löytyminen kertoo syksyn ja pimeyden saapumisesta. Työt jatkuvat ja varmasti muutoksia tehdään taas meilläkin. En vain edelleenkaan saa

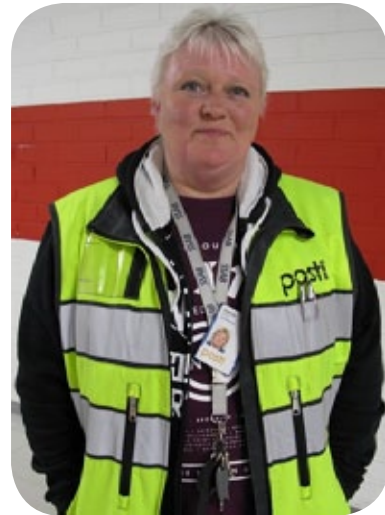
riittävän ajoissa tietoa muutoksista, mutta tärkeintä on, että edes te työntekijät saatte ja kerrotte minulle. Loppuvuotta kohti mennään eikä ole kuin neljä kuukautta kun on joulua ja sen tuomat kiireet.

Seuraavan kerran kun kirjoitan niin varmaan aiheena saattaa olla Postikeskuksen kylmyys, mikä ei varmaan ole kenellekään yllätys, mutta ehkä jotain sen sietämiseksi tulee jonnekin.

Mukavaa ja värikylläistä syksyä kaikille ja toivottavasti sataisi vain öisin, mutta se taitaa olla liikaa toivottu.

Tuula Syrjäläinen

työsuojeluvastuu, Hki Pok

Portugalin roadtripilläni tuli Lissabonissa vastaan tällainen postin kirjelaatikko. Posti on portugaliksi Correios.

Kerrostalon asukkaiden postilaatikoita porraskäytävässä Lissabonin lähiössä Sao Bentossa.

Anne Kettunen

Aina ei tarvitse rakentaa tai ostaa uutta.
Kestävä kulutus kunniaan.

Nykypäivänä ei voi mitenkään välttyä näkemästä tekstejä, joissa vilahtelevat termit: hiilijalanjälki, reilun kaupan tuote, uusiomateriaali tai kyseessä on vaikka minkäläinen kierrätyspalvelu.

On jo täysin arkipäiväistä käyttää tai tuottaa kierrätyspulloja, uusiomuovikasseja, paperinkeräystä, ekosähköä, romumetallia ja käydä ostoksilla kirpputorilla.

Koska moni ympäristöä vähemmän kuormittava vaihtoehto on jo helposti jokaisen ulottuvilla, on ihan hyvä pyssäytä välillä miettimään kuinka paljon niitä itse käytän?

Tiesitkö, että ihminen kuluttaa vuosittain loppuun yhä nopeammin uusiutuvat luonnonvarat, vaikka niiden pitäisi riittää koko vuodeksi?

Tänä vuonna maailman ylikulutuksen päivä koitti jo 1.8.2018. Eikä kannata lähteä osoittamaan sormella muita kansoja.

Suomalaisten oma ylikulutuksen raja tuli vastaan jo 11.4.2018. Mitä jos kaikki eläisivät kuten suomalaiset?

Tarvitsisimme yli kolme maapalloa, että luonnonvarat riittäisivät kaikkien tarpeisiin. Luonnon monimuotoisuus ja puhtaus eivät tule ikinä takaisin, jos ne kulutetaan kokonaan loppuun.

Jo nyt ollaan sellaisessa tilanteessa, että mikromuovia löytyy maailman jokaisesta kolkasta. Kuinka paljon lajeja kuolee päivittäin sen takia? Elämä ilman jotain katoamassa olevaa voi käydä jopa vaikeaksi. Maapallon aavikot laajenevat, pohjavedet saastuvat, luonnonilmiöt pahene-

Kun ihminen kulutti m

vat ja ihmiset joutuvat pakolaisiksi omilta asuinalueiltaan sinne, missä suotuisat elin ehdot ovat yhä olemassa. Lapsemme ja heidän lapsensa perivät sen mitä maailmastamme on meidän jälkeen jäljellä.

”Yli luonnonvarojen eläminen on kestäväntöntä ja lyhytnäköistä. Meidän on nopeasti siirryttävä kiertotalouteen – yhteiskuntaan, jossa tuotteita käytetään pidempään, materiaalit kiertävät tehokkaasti ja tavaroiden ja palveluiden tuotannosta aiheutuu selvästi nykyistä vähemmän päästöjä. Samalla meidän jokaisen on oltava valmis vähentämään ja muuttamaan materiaalista kulutustamme”, asunto-, energia- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen sanoo.

Uskallatko edes ajatella, kuinka suuren osan tästä ylikulutuksesta itse aiheutat? Onko mitään, mitä olisit voinut tehdä toisin? No, vielä voi vaikuttaa!

Huomattavin osa luonnonvaroista kuluu erityisesti eläinperäisen ruoan tuottamiseen, asumiseen ja kulkemiseen.

”Luonnonvarojen ylikulutuksen seurauksista ihmisille ja luonnolle on saatu yhä hälyttävämpiä tietoja. Kansainvälinen luontopaneeli IPBES arvioi tämän vuoden maaliskuussa, että maailmanlaajuinen maan ja elinympäristön heikkeneminen vähentää 3,2 miljardin ihmisen hyvinvointia.

Arvioiden mukaan vuoteen 2050 mennessä elinympäristön heikkeneminen on suurin yksittäinen lajien sukupuuttoon kuoleamisen syy ja se pakottaa miljoonat ihmiset muuttamaan pois asuinseuduiltaan. WWF:n Living Planet -raportin mukaan selkärankaisten eläinten yksilömäärä on vähentynyt 58 prosentilla reilussa 40 vuodessa.”

Korjaamalla vanha kestää pidempään.

i maailman loppuun

Ei ole tarvetta epäillä ennustuksia, ilmiöt tapahtuvat jo. Tilastot puhuvat puolestaan ja mittaukset näyttävät missä mennään.

Uskallatko kysyä, kuinka monta lajia itse tapan sukupuuttoon ja millaisessa maailmassa lapsenlapseni joutuvat elämään?

Vasta kun viimeinen puu on kaadettu, viimeinen joki on myrkytetty ja viimeinen kala pyydetty, ihminen tajuaa, ettei rahaa voi syödä. – Vanha intiaanien ennustus

Helena Aarnio

Ympäristövastaava, Loke

**Kiitos merkkipäiväni
muistamisesta.**

**Mukava yllätys arjen
keskellä; saa juhlia
tulevaa vanhuutta.**

T. Jari Snäll

KUKA KUVASSA?

- a) saunoja
- b) hieroja
- c) poppari

SAUNAAN SAUNAAN POSTILAISET

Saunanahan on tärkeä elementti meille suomalaisille. Mikä onkaan mukavampaa kuin mennä lämpimään saunaan jonkin rasituksen, esimerkiksi juoksulenkin jälkeen tai muuten vaan rentoutua lämpimissä löylyissä.

Ajatelkaa, tämän tunteen voi kokea työmaailmassakin. Mutta ei meillä postikeskuksessa. Täällä ei ole ihan täysin toimivaa systeemiä.

Ennen oli miesten pukuhuoneissa kolme toimivaa saunaa, joista johonkin pystyi menemään ennen omaa työvuoroa tai sen jälkeen, sillä joku niistä kolmesta oli aina lämpimänä. Ja jos halusi uida ja saunoa sekkin onnistui seitsemään asti ja siellä oli oikein uimavalvojakin vahtimassa ettei kukaan huku.

Pukuhuoneiden saunat olivatkin kovassa käytössä ennen vanhaan kun iltavuoron loputtua tapasimme saunan lauteilla yövuorolaisia, jotka olivat vasta menossa töihin. Onpa tuosta pukuhuoneen saunasta urbaani legendakin, josta PuuhaPepe mielellään kertoilee.

Juttu meni niin, että eräs kaveri meni saunaan ja siellä istuikin jo valmiiksi yksi mies. No, tämä viimeksi tullut yritti jutella saunassa istuvan miehen kanssa. Ei onnistunut, mies oli vain hiljaa. Viimeksi tullut kaveri oli pyytänyt toista heittämään vettä kiukaalle. Ei vastausta. Kaveri otti sitten sangon eteensä ja heitteli vettä kiukaalle ihmetellen kun toinen ei reagoinut lämpöönkään mitenkään. Sitten tämä viimeksi tullut lähti suihkuun ja ihmet-

teli, että olipa kumma tyyppi kun ei puhu mitään.

Pukuhuoneesta tuli pari miestä lisää saunomaan, he istuivat lauteille ja yrittivät myös jutella lauteilla istuvan miehen kanssa. No kun mies ei puhunut mitään toinen miehistä tönäisi miestä olkapäähän, jolloin miehen pää retkahti rintaa vasten. Samalla hetkellä selvisi, että mies oli kuollut. Jälkeenpäin kuultiin, että mies oli saanut sydänkohtauksen.

Postikeskukseen tehtiin uudistuksia. Uimavalvonta loppui ja pukuhuoneesta poistettiin yksi sauna. Uimahallin sauna remontoitiin ja sinne tuli uusi kiuas. Sen piti olla heti valmis -malli. Sitä ei kukaan osannut käyttää niin että se olisi lämmennyt kunnolla.

Pukuhuoneiden saunat muutettiin toimimaan tiettyinä kellonaikoina: ensin aamuvuoron ja iltavuoron välissä, ja sitten yövuoron alussa. Alkuun se toimikin, kunnes jengi alkoi itse säätämään ajastimesta saunan lämpenemisen. Nyt pukuhuoneen saunat toimivat miten sattuu.

Herrasen Pekkakin on joutunut useana yönä pettymään kun sauna on ollut kylmä.

Mutta jotain positiivistakin on saatu aikaan. Uimahallin saunat uusittiin täydellisesti. Uudet lauteet tulivat, pesutila uudistettiin ja puhki palanut ikikiuas vaihdettiin uuteen toimivaan.

Nyt vaan uimapuvut ja -housut mukaan, saunomaan ja uimaan. Se tekee hyvää ennen tai jälkeen työn.

Saunamaisteri True detective sir havu

Kuumuutta ja vähän työntekijöitä paikalla

Kesällä 2018 on ollut todella kuumaa pohjoismaissakin. Toukokuussa oli yksi lämmin viikko ja heinä-elokuussa jo yhteensä kolme lämmintä viikkoa. Vain juhannuksena oli selvästi kylmempää ja sateisempaa.

Nämä subtrooppiset yllämpimät hikoiluyöt ovat vaan liikaa meille suomalaisille, joille kesä on yleensä 15-25 astetta – silloin ollaan ainakin tyytyväisiä.

Mutta entä jos lämpötila on lähemmäs 40 astetta. Mitä silloin tehdään Postikeskuksissa? Pasilassa lämpömittari näytti juuri tuota lukemaa, mutta aurinko paistoi silloin suoraan lämpömittariin. Kulman toisen puolella oleva pienempi mittari näytti lukemaa 34 C.

Veljeni Jukka heitti asiaan Facebookin kautta hyvän huomion. Hän on töissä kesällä kokkina Kirkkonummen Pikkalassa. Heillä ei tunneta helletaukoja ja keittiössä on koko ajan 40-50 astetta lämmintä. Toivottavasti kylmää vettä on runsaasti tarjolla, edes muutama pöytätuuletin tai iso koneellinen kattotuuletin lähellä työpistettä. Ei työntekijöitä saa sentään tappaa liian lämpimissä työolosuhteissa, mutta joillain aloilla helletaukojen toteuttaminen ei ole kovin yksinkertaista.

Lämpötilan takia pidin kaksi, kolme kymmenen minuutin ylimääräistä helletaukoa, jotka limitin siten järkevästi, että sain omat taukoni pidemmiksi.

Kahtena päivänä työpäiväni jäi joustojen takia vähän lyhemmäksi, joten sekin toki auttoi jaksamaan paremmin. Mutta joka päivä isoin ongelma tuli eteen vasta kotona Lohjalla puolen yön jälkeen...

Rasitus oli liikaa kun koko viikon joutui tekemään ainakin 4-5 ihmisen työtehtävät. Olkapääni olivat jokaisen päivän jälkeen niin ”kireät”, että niiden kanssa ei oikein nukuttu. Jouduin ottamaan tulehduskipulääkkeitä ja käyttämään kylmägeeliä.

Enkä muutenkaan oikein pystynyt nukkumaan helleviikoina kun yöllä oli ihan liian kuumaa.

Viikkopäivystystä työkaverin sijaisena:

Maanantai 30.7.2018

Kolme poissa ja viikon työparini Kuittinen ei koskaan tullut töihin. Porukka epäili, että hän olisi tämän viikon aamuvuorossa, koska tekee kiertävää vuoroa. Laituriesimies ja kymppi poissa. Tuuraajana työsuojeluasiamies, joka itse tuli kahden viikon lomalta. Ei paras mahdollinen yhtälö viikon aloitukselle siis. Oliko trukinkuljettajia tarpeeksi? Ei. Axmad ei ollut paikalla. Ei koko viikkona. Kuka me nyt saadaan syntipukiksi viikon tekemättömille töille ja jäämille?

Tiistai 31.7.2018

Pidin yhden joustotunnin ennen töitä kuten aina tili-päivänä, että ehdin hoitaa juoksevat asiani Kampin keskuksessa ja makkaratalossa ennen työpäiväni alkua.

Ainakin neljä laiturimestä, yksi trukinkuljettaja ja kaksi esimiestä puuttuivat työvahvuudestamme.

Keskiviikko 1.8.2018

Viisi poissa töistä: lomilla tai sairauslomilla. Kaksi esimiestä lomilla. Oliko trukinkuljettajia tarpeeksi? Tuskin. Sakalan Mika siirtyi muiden seuraan palvomaan aurinkoa Lohjan mökille. Hyvää lomaa Mikalle.

Torstai 2.8.2018

Seitsemän poissa. Kaksi esimiestä poissa. Aamuvuoron kaksi trukinkuljettajaa ylitöissä, koska oli reipas 14 miljoonan kappaleen lehti- ja mainospostipäivä. Lähdin itse klo 20.00 kohti jäähallia, jossa esiintyi mm.

Pet Shop Boys. Kiitos Marttilan Pekalle yllätyslipusta. Kaikista pahin repiminen ja nostotoimenpiteet rasi-tuksineen jäivät siis vähän vähemmälle minun osaltani torstaina. Hyvä niin.

Perjantai 3.8.2018

Kuusi oli poissa. Trukinkuljettajia oli yksi enemmän kuin torstaina. Esimiehet puuttuivat. Muuten normi perjantai ja porukkaa tosi vähän töissä. Iso ongelma perjantaisissa on aina se, että suurin osa posteista tulee paljon aikaisemmin.

Kesällä annettiin porukalle liikaa lomaa samaan aikaan heinä- ja elokuussa. Töitä ei saatu tehtyä kunnolla alimiehitettynä ja liian kuumassa. Kaiken lisäksi edelleen esimerkiksi vastaanoton sisärinkiin tungetaan kaikki materiaali tiettyyn kellonaikaan, vaikka vieressä on pari muutakin työpistettä, joissa samaa asiaa voisi tehdä. Sekarullakat on pakko pitää tiettyinä päivinä jopa klo 21.00 auki, koska homma ei sisäringissä toimi tilan puutteen takia yhtä hyvin.

Yksi toivomus olisi päättäjille ja esimiehille: Älkää ylitöistykö meitä yli 50-vuotiaita. Emme ole enää nuoria kanoja, jotka jaksavat juosta päättömästi vapaana pihalla ja munia muutaman kananmunan tai kultamunan Maliselle päivässä. Olisi mukavaa jos joskus näkisi jossain mille miehitykselle jokainen vastaanoton tai laiturin työtehtävä on mitoitettu. Tai mikä muu tahansa postikeskuksen osasto. Näin selviäisi miten pahasti alimiehitettyä meidän eri osastot ovat. Mikä Posti Group Oyj Pentagonin porukka vastaa näistä toimenpiteistä?

PS. Kiitos ei ole kirosana!

Lämpötiloihin liittyviä lisätietoja voit lukea osoitteessa: <https://www.tyosuojelu.fi/tyoolot/fysikaaliset-tekijat/lampoolot>

Jan M. Ekblad, Hki Pok

Tää on vastuullinen Postin kesäduuniblues 2018

Aluksi pieni tarina tästä pitkästä runosta tai laulusta, joka syntyi parissa tunnissa työajalla juuri taustalla näkyvällä Kupa-laiturilla, joka täten samalla virallisesti julistetaan postikeskuksen parhaaksi ideariihiksi.

Kirjoitin tekstiä puhtaaksi parin yön aikana. Tämän jälkeen muokkasin sitä vielä lisää muutaman päivän ajan. Aina kun keksin jotain lisää niin laitoin sen jollain lailla mukaan tähän tekstiin. Originaali idea vastuullisesta postin duunista tai vastuullisesta postin kesäduunista löytyi 2. kerroksen ulko-ovessa olevasta liittomme tiedotuslapusta.

Tämän jälkeen tarjosin tekstiä Salorannan Mikalle, jonka mielestä tästä tulisi hyvä blues- kappale, mutta se kaipaasi silti vielä jotain lisää. Keksimme, että tämä laaja tekstini kaippaa vielä ainakin useamman virkkeen räppäämistä.

Olisiko joku postin räppäreistä valmis ottamaan tämän haasteen vastaan ja tekemään tähän runolliseen laulutekstiin lisää koskettavaa ja painavaa sanomaa meille kaikille? Ja auttamaan meitä myös toteuttamaan tämän postikeskuksen kesän 2018 virallisen voimalaulun julkaisemisessa. Kiitos jo etukäteen.

Yli 20 vuotta olen kävellyt näitä postikeskuksen kovia betonilattioita edestakaisin. Olen tehnyt kymmeniä eri työtehtäviä monilla osastoilla. Jokainen päivä on erilainen. Jokainen päivä on täynnä suuria haasteita. Jokainen päivä on täynnä kätettyjä tunteita. Välillä meitä on ihan liian vähän. Välillä on liian kuuma. Välillä on liian kylmä. On tämä postin arki ja elämä yhtä tuskaa!

Chorus:

Tää on vastuullinen postin kesäduuniblues.
Tää on vastuullinen postin kesäduuniblues.
Tää ei ole mikään kesäajan blues.
Tää ei ole mikään kovan päivän ilta.
Tää ei ole mikään kuuma kesäkaupunki.
Oh yeah.

Me hoidetaan hommat rutiinilla.
Me opetetaan nuorille oikeat työtavat.
Kerrotaan heille kaikki vanhat postin urbaanilegendat.
Hymyillään ja ollaan aurinkoisen positiivisia.
Nauretaan ja ollaan hyviä esikuvia nuorisolle.

Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.

Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme postin tulevaisuus.
Me oomme postin tulevaisuus.
Oh yeah.

Yli 20 vuotta olen kävellyt näitä postikeskuksen kovia
betonilattioita edestakaisin.
Kymmeniä ja taas kymmeniä kilometrejä.
Juossut talon päästä päähän kuin jalkapalloilijat kentällä.
Paljon hyviä muistoja menneiltä vuosilta.
Paljon hyviä ja mukavia työkavereita,
joista monista on vuosien varrella tullut hyviä ystäviä.
On tämä postin arki ja elämä yhtä tuskaa!

Raymondin tapaan ennen töitä virastotalolla.
Kuningas Ryden kanssa vaihdan sanan Led Zeppelin
-tuotannosta.
Joelin kanssa keskustellaan kirjamurhista.
Ville tekee työt laiturilla omalla tavallaan.
Erpan Mika tuo leffoja katsottavaksi.
Havun kanssa small talkia pullapäivänä.
Batistini parantelee ryhtiään.
Jape hääräilee aamuvuorossa uusia projektejaan.
Uimavalvoja puhaltaa pelin poikki.
Aamuvuoron Mika soittaa oikeanlaisella otteella bluesia.
Mutta missä ovat Timppa ja Stume – meidän tähdistö-
kentällinen?

Chorus: Tää on vastuullinen Postin kesäduuniblues...

Kupa-laiturilla järkkärin hommia.
Sekarullakoissa sekalaista postia.
YPV manu ja manu kirjelijuttelu.
Kymppin tuurausta lehtikopilla.
Prosessivastaava tulotarkastuksessa.
Pongaus ja Ulkin pikakapulat Erpassa.
Autan Susi-Tomppaa osoiteselvityksessä.
Asiakaspalvelutehtäviä aamuvuorossa.
Konemaailmasta en ymmärrä mitään.
Kuka muistaa hienoselvityksen?
Kuka muistaa joukkokirjehinnan?
Kuka muistaa Yhteishyvän käsittelyn?
Kuka muistaa...
Aika kultaa muistot.

Jakelua haukutaan koko ajan.
Kolme kirjettä on jaettu väärin naapurille.
Hei! Haloo!
Me emme tee virheitä,
mutta kollegalla on voinut olla huono päivä.

Chorus: Tää on vastuullinen Postin kesäduuniblues...

Älä tressaa liikaa kuumassa.
Kesäloma on kesällä.
Nautitaan siitä täysillä koko sielun voimin.
Ollaan aurinkoisia ja positiivisia.
Tehdään aina parhaamme.
Emme muutakaan voi.
Oy yeah.

Chorus: Tää on vastuullinen Postin kesäduuni blues...
Chorus: Tää on vastuullinen Postin kesäduuniblues...

Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.

Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme postin tulevaisuus.
Me oomme postin tulevaisuus.
Oh yeah.

Heikkous on vahvuutta.
Vahvuus on heikkoutta.
Poista kyneleet.
Poista kyneleet.
Poista kyneleet.
Poista kyneleet.
Anna elämän meitä liikuttaa paikasta toiseen.
Ei aikaa kannata pysäyttää.
Ei sitä takaisin saa kumminkaan.
Eikä mitään turhaan kannata muuttaa.

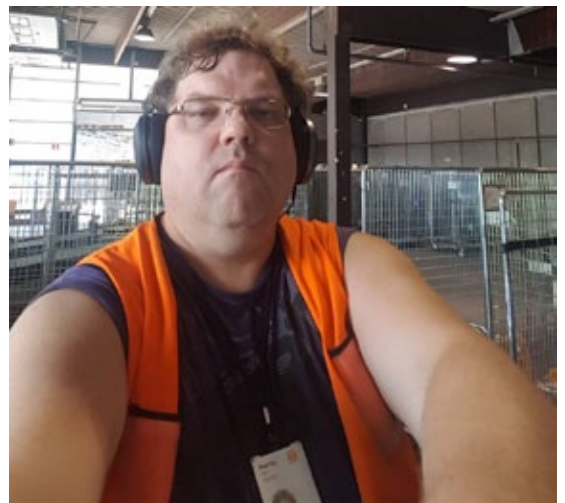
Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.
Me oomme nuoriso.
Me oomme tulevaisuus.

Hei. Hei. Hei. Hei.
Hei. Hei. Hei. Hei.
Hei. Hei. Hei. Hei.
Hei. Hei. Hei. Hei.
Frankie says.
Frankie says.
No more.
STOP!

Sanat: Jan Ekblad

**Postin räppärit
ja muut muusi-
kot.
Otatteko Janin
heittäjän sä-
vellyshaasteen
vastaan?**

Jan Ekblad sanoitti kappaleen kesäkuun ja heinäkuun
lopun päivinä Kupa-laiturilla.

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS sivuillamme www.pasilanosasto.pau.fi

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen tai sähköpostilla ilkka.silo@posti.com

PAU PASILAN OSASTO RY
JÄSENSIHTTEERI
PL 925, Postintaival 9
00231 HELSINKI

Ilmoitus PAU :n jäsenrekisteriin eläkkeelle siirtymisestä tai jäsenmaksun keskeytyksestä

Nimi _____

Osoite _____

Äidinkieli () Suomi () Ruotsi () Muu, mikä?

Puhelin/sähköpostiosoite _____

OSOITTEEN MUUTOS

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Uusi osoite on voimassa _____ alkaen.

JÄSENMAKSUN KESKEYTYS

keskeytys on voimassa ____ / ____ /20 ____ - ____ / ____ 20 ____

Keskeytyksen syy, merkitse x oikeaan kohtaan

() äitiys- tai vanhempainloma

() asevelvollisuus

() hoitovapaa

() siviilipalvelus

() sairausloma, palkaton

() Kelan työmarkkinatuki

() opiskelu

() muu syy, mikä?

() kuntoutustuki

ELÄKKEELLE SIIRTYMINEN

Siirryn _____ eläkkeelle ____ / ____ /20 ____ alkaen.

Haluan ilmaisen Reitti-lehden () kyllä () ei Pasilli-lehden () kyllä () ei

vuosikalenterin () kyllä () ei

Jokin muu muutos tai ilmoitus

Mikä? _____

HUOM! Seuraa palkkalaskelmastasi jäsenmaksun maksatusta. Maksamattomat jäsenmaksut estävät jäsenetujen saamisen. Lisätietoja luottamusmiehiltä ja osaston jäsensihteeriltä.